

2. KOŁOWY (3) *ai*

N sg f kołowã (2), kołow(a) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „koło” ‘koło od wozu’; będący jego częścią (3) :

Wyrażenia: »piasta kołowa« (1): Modiolus in rota cui affixi sunt radii Piałtá kołowa w której oś chodzi á ná której łzpice łtoyą. *Mącz* 228d.

»szpica kołowa« (2): Radius. Spech. łzpica kołowa. *Mymet*¹ 15v; *BartBydg* 129.

Cf **KOLNY**

MM